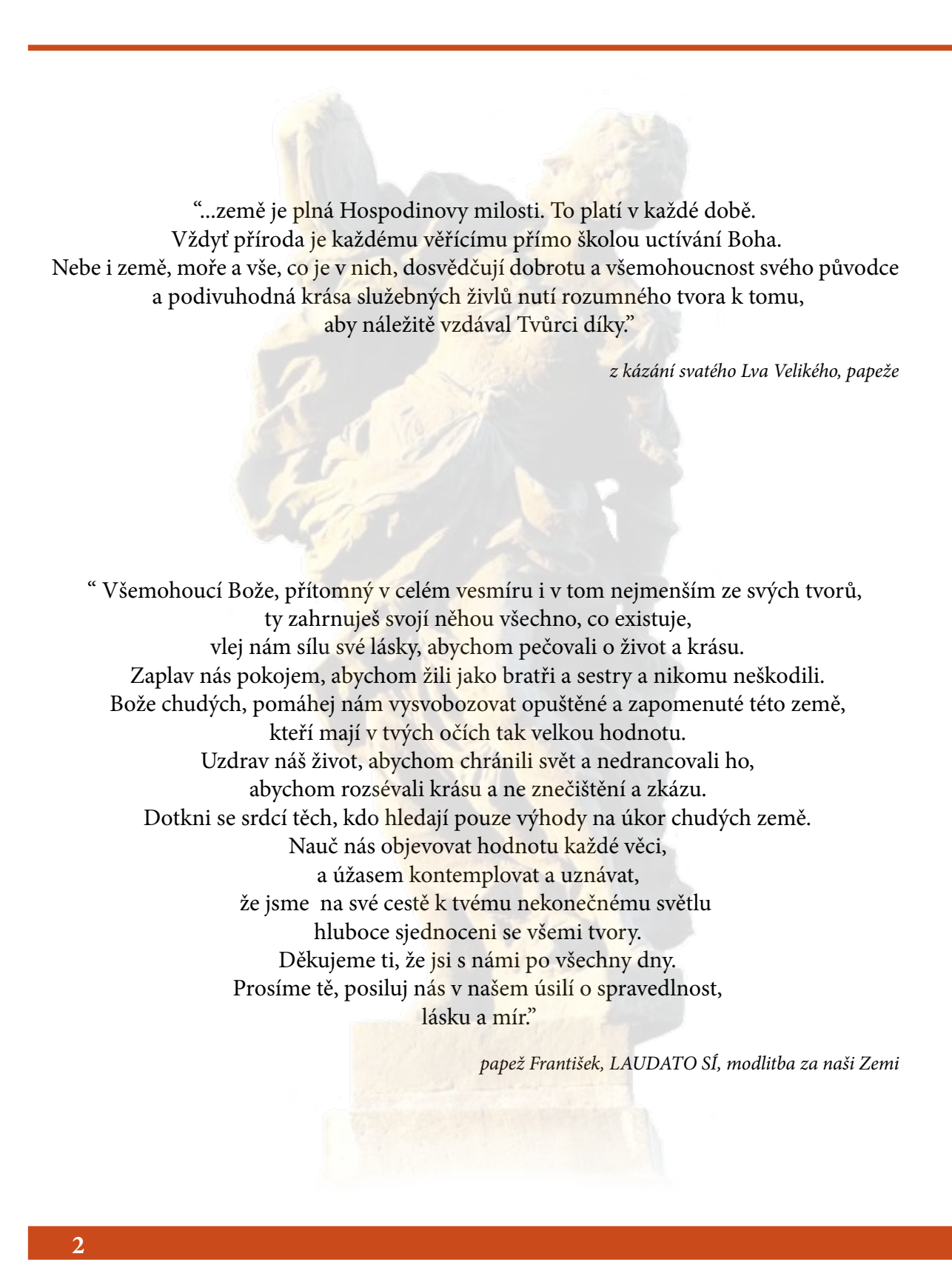

HUBERTOVY

LISTY

Zpravodaj Řádu svatého Huberta 2016/1

“...země je plná Hospodinovy milosti. To platí v každé době.
Vždyť příroda je každému věřícímu přímo školou uctívání Boha.
Nebe i země, moře a vše, co je v nich, dosvědčují dobrotu a všemohoucnost svého původce
a podivuhodná krása služebných živlů nutí rozumného tvora k tomu,
aby náležitě vzdával Tvůrci díky.”

z kázání svatého Lva Velikého, papeže

“ Všemohoucí Bože, přítomný v celém vesmíru i v tom nejmenším ze svých tvorů,
ty zahrnuješ svojí něhou všechno, co existuje,
vlej nám sílu své lásky, abychom pečovali o život a krásu.
Zaplav nás pokojem, abychom žili jako bratři a sestry a nikomu neškodili.
Bože chudých, pomáhej nám vysvobozovat opuštěné a zapomenuté této země,
kteří mají v tvých očích tak velkou hodnotu.
Uzdrav náš život, abychom chránili svět a nedrancovali ho,
abychom rozsévali krásu a neznečištění a zkázu.
Dotkni se srdcí těch, kdo hledají pouze výhody na úkor chudých země.
Nauč nás objevovat hodnotu každé věci,
a úžasem kontemplovat a uznávat,
že jsme na své cestě k tvému nekonečnému světlu
hluboce sjednoceni se všemi tvory.
Děkujeme ti, že jsi s námi po všechny dny.
Prosíme tě, posiluj nás v našem úsilí o spravedlnost,
lásku a mír.”

papež František, LAUDATO SÍ, modlitba za naši Zemi

Úvodní slovo Velmistra Řádu svatého Huberta

Milé sestry, vážení bratři.

Dlouho jsem přemýšlel, o čem budu psát do Hubertových listů na počátku roku 2016. Témat se nabízel hned několik a nevím proč, - nemohl jsem se dlouho rozhodnout. Doba je hektická. Novela zákona o myslivosti klepe na dveře, v Řádu svatého Huberta jsme ustavili v uplynulém roce 5 komend, seznamujeme se s „Atestační hierarchií“ a spouštíme nově projekt „S Hubertem do školy“, připravujeme tradiční řádové akce a dalo by se říci, že žijeme akční život. I ve společnosti to vě. Sociální témata, ekonomika, migranti, - už snad ani není možné všechny ty informace zpracovávat. Žijeme v době blahobytu obklopeni všemožným zbožím a přesto je velká část lidí nespokojená. Troufám si tvrdit, že čím více máme potřebu kupovat, spotřebovávat a vlastnit všemožné věci a požitky, tím více se vyprazdňuje srdce člověka a čím více věcí nám šetří čas, tím ho máme méně. Nemálo lidí si tuto skutečnost uvědomuje a snad jako nikdy v minulosti, nás společný osud vyzývá k hledání nové cesty. Je únor, venku by měl být sníh a mráz. Není. Bláto, sychravo, nevlídno. Co s tím? Pokusím se napsat pár slov o lidském štěstí.

Snad každý člověk touží po tom, aby byl v životě šťastný. Hodně štěstí a zdraví si ostatně lidé velice často přejí při různých příležitostech a většina lidí štěstí neustále hledá. Štěstí. Co je štěstí? Muška jenom zlatá - napadá mne první myšlenka, která se mi vryla do paměti z filmu pro pamětníky. Richard Muller zpívá v jedné ze svých písní: „Štěstí je ta krásná, přepychová věc, ale prachy si za něj nekoupíš“ a někde jsem četl nebo slyšel, že štěstí je pocit vyvolaný působením hormonů. No - nevím. Dá se štěstí koupit? Snad jen to krátkodobé a pomíjivé. To chápe asi každý, kdo si udělal chvilkovou radost koupí nějaké věci nebo si uvědomuje, že dům není domov a drahé léky nejsou zdraví. A dá se štěstí prodat? Zkoušel jsem to a nic. Moje štěstí nikoho nezajímá a nikdo ho nechce. Dost lidí mi ho závidí, ale koupit si ho nikdo nechce. Přitom je to moje štěstí. Nechápu. Jo, - to katastrofy, neštěstí a tragédie, to je jiný artikl, o ty je jiný zájem, ale o těch mluvit nechci.

Tak jak je to tedy s tím štěstím. Nedá se koupit ani prodat, lidé si ho často přejí, ale přesto jsou podle průzkumů stále méně spokojení a šťastní. Kde se to štěstí bere - a, nebo spíš - kam se schovalo? Nedávno mi někdo říkal, že polovina teenagerů je šťastná... ta druhá polovina na drogy prostě nemá! (-to je vtip) Znamená to snad, že štěstí je halucinace nebo jen sen? Prozradím vám

tajemství. Mám recept na výrobu štěstí a investuji do jeho produkce, abych ho měl dostatek, když se druhým lidem nedostává. Protože se však štěstí nedá koupit ani prodat, rozdávám ho lidem a učím je si štěstí rovněž vyrábět. A dříve nebo později ho pak od někoho dostanu zpět. Někdo se učí rychleji, někdo to nepochopí nikdy, ale přesto tvrdím, že se mi moje investice již nyní bohatě navrací. Čím víc štěstí rozdávám, tím jsem šťastnější. Chápete to? Já moc ne!, ale dělám to tak a lidé mi často říkají, že jsem „vysmátej“. Asi mají pravdu, protože se na fotkách většinou usmívám - a to i když nechci.

Co říci závěrem? Moje štěstí není zlatá muška a ani přepychová věc. Pokud je to pocit, který řídí hormony, pak moje vůle umí ty hormony přimět k práci a z pocitu vytvořit koncentrát, kterému lidé odpradáвна říkají láska a tu se pak snažím přimíchat do života a předat ji jako přidanou hodnotu ke svému dílu. Z domu se tak stává domov, v obchodu roste důvěra a ... - nejlepší buchy peče s láskou maminka. Vlastní štěstí nerozdávám, to je pro druhé bezcenné, ale snažím se každého naučit recept na jeho výrobu, aby měl každý i beze mne štěstí dostatek.

A jak to vše souvisí s Řádem svatého Huberta? Po vzoru našeho patrona ukazují lidem svoji víru, snažím se jim dávat naději a vybízím je, aby začali rozdávát lásku. V rodině, v práci, ve společnosti i při výkonu myslivecké profese. A všechno to bláto je nějaké hezcí.

Tak pokud chcete, - - - Hodně štěstí!

Jan František Votava
velmistr ve službě Řádu svatého Huberta

Ustanovení komendy Morava

V Dubu nad Moravou (v proboštském kostele Očišťování Panny Marie) se uskutečnilo 15. 12. 2015 slavnostní ustavení komendy Morava bratrem velmistrem Janem Votavou za účasti vzácných hostů, duchovních otců p. Korneta, p. Eliáše a p. Krucečka, který celý akt zahájil modlitbou. Následně, po vystoupení tria trubačů, provedl bratr velmistr slavnostní ustavení komendy Morava a komturem ustanovil Miroslava Kučera. Po tomto aktu následovalo poděkování bratra Kučery bratru velmistrovi a radě mistrů za důvěru jim danou s přípitkem se slibem, že nezklamou a vydrží.

Touto cestou bych chtěl poděkovat p. Kornetovi za umožnění uspořádat tuto akci v tak krásném a významném prostředí. Dále br. Bartůškovi a br. Kejnovskému za jejich přínos pro realizaci této akce.

Ještě jednou dík za důvěru nám danou.

*Miroslav Kučera
komtur*

Řád objektivem kamery

Vím, je to profesionální deformace. Naučil jsem se vnímat svět na monitorech filmové střížny. Je to zvláštní, ale kamera umí zachytit emoce, dokonce i náladu... Dobrý kameraman si navíc všímá detailů, které běžnému pozorovateli většinou unikají.

Původně jsem se chtěl ve svém příspěvku vyznat z toho, jak jsem sám pro sebe znovu objevil Řád při tvorbě dokumentu s názvem Cestou svatého Huberta. Bylo přínosné vidět důvěrně známé tváře a místa, vybírat nejlepší záběry i výpovědi. Možná až tady jsem docenil některé řádové členy, u jiných přehodnotil osobní výhrady.

Pak mě ale napadlo, že mnohem zajímavější by pro čtenáře byl pohled člověka, který není naším členem. Člověka, který díky natáčení dokumentu prožil s Řádem řadu hodin. Režiséra a střiháče Jaroslava Rásochy. Jeho filmografie obsahuje takové skvosty, jakými jsou Četnické humoresky, Hříšní lidé města brněnského nebo Fenomén Meryčka. Tady je jeho osobní vyznání:

Pravidelným pořadem České televize je Koncert lidí dobré vůle, vysílaný v předvečer svátku Cyrila a Metoděje z Velehradu. Vůbec první přenos, na kterém jsem spolupracoval, provázel P. Prokop Siostrzonek. A z jeho vstupů mi dodnes utkvěla v paměti drobná historka. Byla o tom, jak ve vlaku společně cestují dívka a dospělý muž. Dívka četla knížku. Muž ji po chvíli oslovil a zeptal se, jak se jí ta knížka líbí. Dívka odpověděla, že si s ní neví rady. Jsou tam věci, kterým moc nerozumí. Muž se jí tedy představil. Byl autorem té knihy. A nabídl jí, že jí možná k obsahu té knihy řekne něco navíc. Když skončil, dívka se přiznala, že teprve teď jí ta kniha opravdu zajímá a bude pokračovat ve čtení. Mně se stalo něco podobného. Už kdysi na Velehradě jsem na monitorech v přenosovém voze zaregistroval pro mne zvláštní postavy. Skupina lidí oblečených v archaických pláštích s kožešinovými límcí a s klobouky na hlavách. Pánové i dámy. Působili zvláště a trochu záhadně. Rozhodně vybočovali z řady. Když jsem se jich šel zeptat, kdo jsou, odpověď zněla: členové Řádu svatého Huberta. Sice jsem znal jméno, ale vysvětlení mi stále chybělo. A já po něm ani nepátral...

Později mne, jak se říká, osud svedl dohromady s Martinem Horálkem. Spolupracovali jsme spolu na řadě televizních projektů a vzájemně se poznávali. Časem jsem se o něm dozvěděl i to, že je vášnivým myslivcem.

Jednoho dne mě oslovil s nabídkou: Nechceš natočit dokument pro nás? Pro Řád? No vida - jak se nitka osudu vine. Ke spolupráci jsem si záměrně vybral Kateřinu, která je nejen Martinovou manželkou, ale hlavně výbornou scénáristkou a novinářkou. Začali jsme dávat dohromady osnovu dokumentu a já jsem krok za krokem objevoval Řád svatého Huberta. Na dokumentární práci je zajímavé, že spojujete věci a jevy, které se potom ve filmu neobjeví. Vy je ale potřebujete, abyste pochopili souvislosti. Je to, jako když cestujete do neznámého místa. Sice máte mapu a bedekr, rady od známých, ale přesto je mnohé nové a pro vás neznámé. A tak jsem si pro sebe ujašňoval svůj názor na lov a myslivost v historických souvislostech. Zjišťoval, proč je tu vlastně Řád a jaké má místo v současné společnosti, kdo a jací jsou jeho členové. Výsledný film má 19 minut. My jsme ale s Katkou a s Martinem probatovali spoustu času o jeho podobě i náplni. Pro mne to byly chvíle zajímavé a inspirující. Myslím, že člověk má znát a mít vztah ke své historii. Prostě ví, odkud přichází. Je to jeden z jeho pevných bodů. Dalším pevným a spojujícím bodem v případě členů Řádu je víra. Tady si dovolím parafrázovat slova, která ve filmu zazněla: Myslivost je způsob žití. Po mé roční zkušenosti s Řádem si dovolím vyslovit větu - být členem Řádu svatého Huberta - to opravdu je způsob žití! Při natáčení s panem Votavou jsem pochopil jeho respekt ke světu kolem nás, vztah k rodině, k historickým hodnotám. To vše rámované vztahem k myslivosti, v atmosféře pevné víry.

No a na závěr dokončím svou paralelu s příběhem z vlaku. Pro mne je teď Řád svatého Huberta pojem, který má svoji náplň. Zdaleka o něm nevím vše, ale už si dovedu představit, kdo jsou jeho členové. Pokud náš dokument přispěje k tomu, aby se jeho diváci pokusili blíž poznat Řád svatého Huberta, budu rád a řeknu si, že naše práce měla smysl.

Co po takových slovech dodat? Snad jen to, že jsem dokument ukázal také řediteli TV Noe. Reakce přišla za pár dní v podobě návrhu licenční smlouvy na jeho vysílání. Náš film tak uvidí i diváci, kteří by se k němu jinak jen obtížně dostávali. Kdo ví, třeba i z takto zasetého semínka může vzejít příští úrodný strom našeho řádového společenství.

Martin Horálek
Mistr Řádu sv. Huberta

Příspěvek nově jmenovaného mistra ŘsH pro finanční oblast

Jak to vidím já

Vážené sestry a bratři,

děkuji Velmistrovi ŘsH bratru J. F. Votavovi, že mne pověřil pro nadcházející období řízením segmentu finančního v našem Řádu. Vážím si toho už také proto, že mne jako člověku, který se delší část svého života pohybuje v oblasti podnikání, mně práce s „číslly“ není neznámá. Svoji funkci finančního mistra převezmu po daňové uzávěrce roku 2015, to je po 31. 03. 2016.

Ale již nyní se zamýšlím nad tím, co bude nutné zlepšit nebo vykonat, aby důvěra členů Řádu ve vedení ŘsH, kterého jsem nyní součástí byla posílena, a nevznikaly zbytečné rozpory, které mohou pramenit z nedostatku informací nebo ze zběžného posuzování hospodaření ŘsH. Vždyť dobré účty dělají přátele a průhledné a transparentní hospodaření posiluje důvěru členské základny ve vedení ŘsH. Proto se chci ve své funkci zaměřit a zasadit na tyto oblasti.

1. Rozpočet ŘsH na běžný rok musí být vždy minimálně vyrovnaný

2. Akce pořádané ŘsH budou rozpočtovány do položek a po skončení akce členové ŘsH budou seznámeni se skutečnými náklady na akci.

3. Výdaje nad 50.000,- Kč ve smyslu dřívějšího předpisu o hospodaření v ŘsH a finančních operacích musí schvalovat Rada mistrů s tím, že platí zásada uvedená pod bodem č. 2

4. Zamýšlím se nad tím, novelizovat citovaný předpis uvedený v bodě 3, aby odpovídal nové realitě života ŘsH, tak i předpisům finančním a daňovým v České republice po roce 2015

5. Zaměřím se na „vedení“ účetnictví pro jednotlivé komendy, které se získáním určitých kompetencí budou pro svou činnost nutně potřebovat finance. Dle rozhodnutí Rady mistrů ŘsH, tyto budou deponovány na současném centrálním účtu Řádu. Bude nutné zpracovat k tomuto vnitrořádový předpis.

6. Je nutné prověřit vztah účtu ŘsH k převodům na účet Hospitální nadace a „hlídat“ hospodárnost těchto finančních prostředků v rámci zřizovatele nadace.

7. Zveřejnit vedle finanční uzávěrky i uzávěrku movitého majetku ŘsH položkově v každém roce, ve kterém jsou vázány nemalé finanční prostředky. Součástí musí být i údaj kde je tento majetek deponován do doby, než bude mít ŘsH sídlo na Kuksu.

8. Vzhledem k tomu, že rozpočet a cash-flow v Řádu meziročně se začíná pohybovat nad 1 milion korun, bude nutné ve smyslu příslušných daňových předpisů se stát plátcem DPH. Rovněž bude nutné přísně dodržovat hlášení na příslušný FÚ vydané a proplacené faktury a to měsíčně. Totéž bude platit i k dotacím Řádem získaným.

9. Platební morálka v placení členských příspěvků členů ŘsH se musí zlepšit. Uvažuji a navrhu Radě mistrů zavést úlevu vedle starobních důchodců (která již platí) i pro členy, kteří jsou invalidní (doloží příslušné rozhodnutí) nebo se ocitli v hluboké finanční nouzi. To bude ještě diskutováno v Radě mistrů.

10. Zaměřím se i na nákladovost v oblasti „výstrojní“, zda materiál a práce nejsou zbytečně předražovány, zda bylo prováděno výběrové řízení na dodavatele a zhotovitele. Totéž platí i o „obchodu“ s „řádovým“ vínem a bude nutné prověřit, zda smlouvy s dřívějšími dodavateli jsou ještě v platnosti nebo již překonané či neplatné.

Vypadá to jako desatero. Ale toto jsou oblasti, které považuji za důležité a nutné k dobrému fungování tohoto pilíře života ŘsH.

Vážené sestry a bratři,

dovolte mně se s Vámi podělit o zážitek v loňského listopadu v Horním Jelení. Spolu s bratry ŘsH z Východočeské komendy jsem se zúčastnil Svatohuberské mše svaté s doprovodným programem. Pořádala ji kulturní komise místního obecního úřadu ve spolupráci s farností. Prožil jsem příjemné odpoledne a podvečer v atmosféře lidství a pokory a úcty. Svatohuberská mše byla jako mnoho jiných, ale po ní následovalo setkání občanů Horního Jelení v upravené stodole ve farní zahradě k tomu účelu přebudované jako společenská místnost. Vyhodnocovali se kresby dětí, zpívalo se a odměňovali zasloužili občané obce. No prostě „život“. Na závěr jsme si čtyři řádoví bratři sedli k malému pohoštění, které připravily členky kulturní komise spolu s nimi. Mne zaujalo to milé a vstřícné

prostředí a úcta k Řádu a nám jako jeho členům, které nám místní projevovali a to neformálně. Však také projevíli zájem, včetně místního faráře, abychom v tomto roce 2016 takovou akci provedli opětovně. Můžete říci, že jsme byly jen stafáží, nic jsme nepřipravovali, jen se zúčastnili. Domnívám se, že i takovou drobnou akci se může šířit dobré jméno Řádu a jeho poslání, byť budou někteří spolubratři jiného názoru. Takové hodnocení ponechám jejich svědomí...

V Osečnici dne 19. 02. 2016

*Vladimír Poláček z Osečnice, EOSH
finanční mistr Řádu svatého Huberta*

Co možná nevíte

Když jsem studoval encyklopedii českých klášterů, narazil jsem na zajímavé informace o Kuksu a konventu Řádu milosrdných bratří (OH-Ordo hospitalarius S. Iohannis de Deo) se špitálem u kostela Nejsvětější Trojice, o které bych se s vámi rád podělil. Všichni víme, že roku 1694 byly potvrzeny léčivé účinky místního pramene a hrabě F. A. Sporck začal budovat vedle svého sídla ještě lázeňské a společenské středisko.

Již v roce 1696 se však hrabě F. A. Sporck rozhodl založit na protějším břehu Labe velký špitál pro přestárlé obyvatele hradištského panství, o něž se měli starat příslušníci řádu milosrdných bratří. Při povahové nestálosti Sporckově se však nelze divit, že docházelo k neustálým změnám původního záměru, přestože zakládající listina konventu milosrdných bratří se dočkala císařského schválení již 5. srpna 1699. Sporck posléze změnil nadaci ve prospěch anunciátek (1705), řádu, do kterého vstoupila jeho dcera Eleonora, což si vyžádalo dalších diplomatických jednání s představiteli řádu milosrdných bratří. Nakonec Sporck, jenž se tentokrát zase neshodl s anunciátkami, vystavil milosrdným bratřím další donační listinu, datovanou 17. září 1711. Teprve po smrti F. A. hraběte Sporcka vešlo roku 1743 kukské zařízení, rozšířené roku 1739 o nemocnici, skutečně v činnost. Komise svolaná na žádost dědičky rozhodovala, která z nadací je prospěšnější; přiklonila se nakonec ke druhé variantě, pro

milosrdné bratry výhodnější. Císař Karel VI. zakládající listinu schválil 28. dubna 1739 a přikázal ji uvést v život. Skutečně již 19. dubna 1739 byl zvolen nový převor, kterým se stal Amadeus Fuchs z Valtic. Nemocnice však nemohla být bezprostředně otevřena, protože se objevily podvodné nároky na hradištské panství, které se týkaly padělané směnky domnělého dluhu vzdálené příbuzné. Soud však dokázal odhalit podvod a nakonec celou záležitost zamít. 27. srpna 1743 tak mohli do Kuksu přijít první řeholníci z Prostějova, kteří byli 31. dubna 1744 uvedeni do budov, k nimž při slavnosti dostali klíče. Původní nadaci ještě rozhojnili Anna Kateřina, další Sporckova dcera, a František Karel Rudolf Sweerts-Sporck, kteří milosrdným bratřím světili i nadaci určenou pro chudé. Tak milosrdní, v počtu 12 bratří, měli ošetřovat 100 pacientů. Potvrdila to Marie Terezie reskriptem, datovaným 7. listopadu 1743. Je však třeba zdůraznit, že řádu milosrdných bratří budovy nikdy nepřipadly do vlastního majetku, ale byly pouze pod jejich správou.

Pavel S. Bartoš, EOSH

*(zdroj: P.Vlček, P.Sommer, D.Foltýn -
Encyklopedie českých klášterů)*

Komenda Morava - hon

Komenda Morava uspořádala 14. 11. 2015 hon s mysliveckým sdružením Lísek v malebném podhůří Jeseníků. Začátek byl stanoven na chatě mysliveckého sdružení Horní Studénky v 8. hodin. Na začátku byla provedena kontrola zbraní policií. Každý účastník honu dostal výbornou bažantí polévku. Zahájení provedli trubači, předseda a hospodář místního sdružení. Předseda všechny přivítal a popřál pěkné myslivecké vyžití s dodržováním bezpečnosti se zbraní. Hospodář seznámil účastníky s průběhem honu. Lovit se bude zajíc, prase divoké a zvěř myslivosti škodící.

Hon byl ukončen trubači a výřadem. Bylo uloveno 9 prasat divokých, 1 zajíc, 1 liška. Předseda poděkoval za bezpečný hon a pozval na poslední leč s posezením u guláše. Z Komendy Morava se zúčastnil honu Miroslav Kučera, Josef Bartušek, Jaroslav Kejnovský, Ladislav Čech.

S pozdravem bratr Josef Hubert Bartušek.

Duchovní obnova 2016 v Želivu

Ve dnech 25. – 28. 2. 2016 proběhla v premonstrátském klášteře v Želivě duchovní obnova členů a příznivců Řádu sv. Huberta, kterých se zúčastnilo pod teologickým vedením Otce Františka Eliáše 18 bratří.

Hlavním zdrojem pro rozjímání byla encyklika papeže Františka „Laudato si“ (Buď pochválen), která řeší mnoho otázek:

„Jaký svět chceme zanechat těm, kteří přijdou po nás, dětem, které právě vyrůstají? Podle papeže Františka tuto otázku nelze řešit izolovaně, pouze v rámci životního prostředí. Papež upozorňuje, že se musíme ptát, co je smyslem života na zemi, jaké jsou hodnoty a základy společenského života, co je dílem naší práce a veškerého našeho úsilí. Pokud se nebudeme zabývat těmito hlubšími problémy, nepovede naše starost o ekologii k žádným významným výsledkům. Proto papež vybízí nejen věřící, ale též všechny obyvatele naší planety k ekologické konverzi a předkládá ve svém textu takzvanou integrální ekologii, která se nezabývá pouze environmentálními problémy, ale řeší také hluboce lidské a sociální otázky. Celá encyklika, která je významným příspěvkem k dosavadní sociální nauce církve, je prochnuta nadějí: „Lidstvo je stále schopné společně pracovat na budování našeho společného domova.“ (anotace encykliky)

Mimo encykliku se zúčastnění bratři zabývali také otázkou osobní návštěvy papeže Františka ve Vatikánu. Inspirací poutě do věčného města je jistě i návštěva u papeže Jana Pavla II. na přelomu let 1999 a 2000, kdy Řád sv. Huberta byl mezi členy delegace z České republiky při příležitosti předání vánočního stromu. Pokud se České republice povede takovou událost zopakovat, určitě bychom chtěli být s Řádem sv. Huberta přítomni.

Cesta k papeži Františkovi je jistě velkou výzvou a právě proto bychom měli pracovat na svém vzdělávání v latinské liturgii. Zdroj textů máme ve vnitrořádové publikaci *Missa sancti Huberti*, kterou sestavil *sacriticus* bratr Pavel Bartoš a která byla vydána v roce 2006. Od strany 41 jsou latinské texty *Ordinarium Missa mundi* a *Modlitba Páně* latinsky zní:

„Pater noster, qui es in caelis: sanctificétur nómen tuum; advéniat regnum tuum; fiat volúntas tua, sicut in caelo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie; et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimítimus debitóribus nostris; et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líberanos a malo. Amen.“

Zkusme své znalosti latinské liturgie aktivovat a takto se připravovat na pouť do Vatikánu.

*Daniel Fichna
sacritic Řádu sv. Huberta*

“ Bože lásky, ukaž nám naše místo na tomto světě,

kde jsme nástroji tvé lásky

vůči všem bytostem této země,

protože ani jedna z nich není tebou zapomenuta.

Osviť ty, kdo vládnu mocí a penězi,

aby neupadali do hříchu lhostejnosti,

milovali obecné dobro, podporovali slabé,

a pečovali o svět, který obýváme.

Chudí země křičí:

Pane, ujmí se nás svojí mocí a svým světlem,

chraň každý život

a připravuj mu lepší budoucnost,

aby přišlo tvoje království spravedlnosti,

pokoje, lásky a krásy.

Buď pochválen!

Amen.

papež František, LAUDATO SÍ, Modlitba křesťanů a celého stvoření

ŘÁD SVATÉHO HUBERTA
se sídlem na Kuksu

POZVÁNKA

Řád svatého Huberta se sídlem na Kuksu ve spolupráci
s Farním úřadem Dvůr Králové nad Labem

vás srdečně zvou

na májovou mši svatou, která se uskuteční u přírodního
památníku svatého Huberta - LES KRÁLOVSTVÍ
dne 17.května 2016 v 18.00 hodin.

možnost parkování u areálu LČR - Hájemství

TIRÁŽ:

Vydává:
Tisk:
Vydáno:

HUBERTOVY LISTY » Vychází nepravidelně

Řád sv.Huberta se sídlem na Kuksu » IČ: 657 15 390, sazba: Pavel Neumann, korektura: Ing Gabriela Karásková
UNIPRINT s.r.o., Rychnov nad Kněžnou
2.dubna 2016 » Publikace je vydávána jako interní publikace Řádu sv.Huberta